

LEGE Nr. 171 din 2 octombrie 1998

pentru ratificarea Convenției împotriva dopajului, adoptată, în cadrul Consiliului Europei, la Strasbourg la 16 noiembrie 1989

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 385 din 9 octombrie 1998

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se ratifică Convenția împotriva dopajului, adoptată, în cadrul Consiliului Europei, la Strasbourg la 16 noiembrie 1989.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 aprilie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 septembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PAULA IVĂNESCU

STRASBOURG, CONSILIUL EUROPEI
DEPARTAMENTUL PUBLICAȚII ȘI DOCUMENTE

CONVENȚIA ÎMPOTRIVA DOPAJULUI*)

*) Traducere.

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei, celelalte state-părți ale Convenției culturale europene, ca și celelalte state semnatare ale prezentei convenții,

considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o mai strânsă legătură între membrii săi pentru apărarea și promovarea idealurilor și principiilor reprezentând patrimoniul lor comun și pentru favorizarea progresului lor economic și social,

conștiente că sportul trebuie să joace un rol important în protejarea sănătății, în educația morală și fizică, precum și în promovarea înțelegerii internaționale,

preocupate de folosirea pe scară tot mai largă a produselor și metodelor de dopaj în rândul sportivilor și de consecințele pe care acestea le au asupra sănătății celor care le utilizează, ca și asupra viitorului sportului în general,

luând în considerare faptul că această problemă pune în pericol principiile etice și valorile educative consacrate prin Carta olimpică, Carta internațională a sportului și educației fizice și UNESCO și prin Hotărârea (76)41 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei, cunoscută sub titlul Carta europeană a sportului pentru toți,

luând în considerare regulamentele politice și declarațiile adoptate de organizațiile sportive internaționale pe tărâmul luptei împotriva dopajului,

conștiente că autoritățile publice și organizațiile sportive benevole au responsabilități sporite în lupta împotriva dopajului în sport, îndeosebi în garantarea bunei desfășurări - pe baza principiului de fair play - a manifestărilor sportive, ca și a sănătății celor care participă la ele,

conștiente că aceste autorități și organizații trebuie să colaboreze la toate nivelurile corespunzătoare,

reamintind hotărârile privind dopajul, adoptate de Conferința miniștrilor europeni responsabili de sport și, în special, Hotărârea nr. 1, adoptată la cea de-a VI-a Conferință de la Rejkiavik din anul 1989,

deoarece Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei a adoptat deja Hotărârea (67)12 privind dopajul atleților, Recomandarea nr. R (79)8 referitoare la dopajul în sport, Recomandarea nr. R (84)19 cu privire la Carta europeană împotriva dopajului în sport și Recomandarea nr. R (88)12 referitoare la instituirea controlului antidoping fără preaviz în afara competiției,

reamintind Recomandarea nr. 5 privind dopajul, adoptată de cea de-a II-a Conferință internațională a miniștrilor și înalților funcționari responsabili cu educația fizică și sportul, organizată de UNESCO la Moscova (1988),

hotărâte să continue și să dezvolte cooperarea lor în vederea reducerii și chiar a eliminării dopajului în sport, ținând seama de valorile etice și de măsurile practice conținute în aceste documente, au căzut de acord asupra celor ce urmează:

ART. 1

Scopul convenției

În vederea reducerii și chiar a eliminării dopajului în sport, părțile se angajează, în limitele propriilor lor prevederi constituționale, să ia măsurile necesare pentru ca prevederile prezentei convenții să devină efective.

ART. 2

Definirea și domeniul de aplicare a convenției

1. Conform prezentei convenții:

a) prin dopaj în sport se înțelege administrarea în rândul sportivilor sau folosirea de către aceștia a unor clase farmacologice de agenți de dopaj sau a unor metode de dopaj;

b) prin clase farmacologice de agenți de dopaj sau de metode de dopaj se înțelege, sub rezerva paragrafului 2 de mai jos, clasele agenților de dopaj și ale metodelor de dopaj, interzise de către organizațiile sportive internaționale competente și care figurează pe listele aprobate de grupul de supraveghere în baza art. 11 paragraful 1 b);

c) prin sportivi se înțelege persoanele de ambele sexe care iau parte în mod obișnuit la activități sportive organizate.

2. Atâta timp cât o listă a claselor farmacologice ale agenților de dopaj și ale metodelor de dopaj interzise nu va fi aprobată de grupa de control în baza art. 11 paragraful 1 b), se va aplica lista de referință conținută în anexa la prezenta convenție.

ART. 3

Coordonarea pe plan intern

1. Părțile coordonează politica și acțiunile serviciilor lor guvernamentale și ale celorlalte organisme publice interesate în lupta împotriva dopajului în sport.

2. Părțile se vor preocupa ca această convenție să fie aplicată în practică și, îndeosebi, să satisfacă exigențele art. 7, încredințând, dacă este cazul, punerea în practică a unor dispoziții ale prezentei convenții unei autorități sportive guvernamentale sau neguvernamentale, desemnată în acest scop, sau unei organizații sportive.

ART. 4

Măsuri destinate limitării disponibilității și utilizării agenților de dopaj și metodelor de dopaj interzise

1. Părțile adoptă, după caz, norme legale, reglementări sau măsuri administrative, în scopul reducerii disponibilității (în special, dispoziții vizând controlul circulației, păstrării, importării, distribuirii și al vânzării), precum și a utilizării în sport a agenților și metodelor de dopaj interzise, în special a steroizilor anabolizanți.

2. În acest scop, părțile sau, dacă este cazul, organizațiile neguvernamentale competente subordonează criteriile de acordare a subvențiilor publice organizațiilor sportive, cu aplicarea efectivă a către acestea a reglementărilor antidoping.

3. De asemenea, părțile:

a) își sprijină organizațiile sportive în finanțarea controalelor și analizelor antidoping fie prin acordare de subvenții sau subsidii directe, fie ținând seama de prețul de cost al acestor controale și

analize în stabilirea valorii globale a subvențiilor sau subsidiilor ce urmează a fi alocate acestor organizații;

b) iau măsurile necesare pentru a refuza acordarea de subvenții în vederea desfășurării antrenamentelor, provenind din fonduri publice, acelor sportivi care au fost suspendați ca urmare a unei infracțiuni față de reglementările cu privire la dopajul în sport, și acestea pe toată durata suspendării;

c) încurajează și, dacă este cazul, înlesnesc, prin organizațiile lor sportive, efectuarea controalelor antidoping cerute de organizațiile sportive internaționale competente, atât în timpul, cât și în afara competițiilor;

d) încurajează și înlesnesc încheierea de către organizațiile sportive a acordurilor autorizând echipe de control antidoping acreditate legal să își testeze membrii în alte țări.

4. Părțile își rezervă dreptul de a adopta regulamente antidoping și de a organiza controale antidoping din proprie inițiativă și pe proprie răspundere, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu principiile relevante ale prezentei convenții.

ART. 5

Laboratoare

1. Fiecare parte se angajează:

a) fie să înființeze sau să înlesnească înființarea pe teritoriul său a unuia sau a mai multor laboratoare de control doping, susceptibile de a fi acceptate în conformitate cu criteriile adoptate de organizațiile sportive internaționale competente și aprobate de grupa de control în baza art. 11 paragraful 1 b);

b) fie să favorizeze organizațiilor sale accesul la un astfel de laborator de pe teritoriul altei părți.

2. Aceste laboratoare sunt încurajate:

a) să ia măsurile adecvate pentru a selecta, a reține, a pregăti și a recicla un personal calificat;

b) să întreprindă programe corespunzătoare de cercetare și dezvoltare privind agenții de dopaj și metodele utilizate sau presupuse a fi utilizate pentru dopajul în sport, precum și în domeniile biochimiei și farmacologiei analitice, în scopul de a se ajunge la o mai bună înțelegere a efectelor pe care diverse substanțe le au asupra organismului uman, ca și a consecințelor acestora în planul performanțelor sportive;

c) să publice și să difuzeze cu rapiditate noile date obținute în urma cercetărilor.

ART. 6

Educația

1. Părțile se angajează să elaboreze și să aplice, dacă este cazul, în colaborare cu organizațiile sportive interesate și cu mijloacele de comunicare în masă, programe educative și campanii de informare, evidențiind faptul că dopajul reprezintă un real pericol pentru sănătate și că prejudiciază valorile etice ale sportului. Aceste programe și campanii se adresează atât tinerilor din instituțiile școlare și cluburile sportive și părinților acestora, cât și atleților adulți, responsabililor, directorilor sportivi și antrenorilor. În ceea ce privește personalul medical, aceste programe educative subliniază importanța respectării deontologiei medicale.

2. Părțile se angajează să încurajeze și să promoveze, în colaborare cu organizațiile sportive regionale, naționale și internaționale interesate, cercetările privind elaborarea de programe de antrenament fiziologic și psihologic pe baze științifice și cu respectarea integrității ființei umane.

ART. 7

Colaborarea cu organizațiile sportive privind măsurile pe care acestea trebuie să le ia

1. Părțile se angajează să încurajeze propriile lor organizații sportive și, prin intermediul acestora, organizațiile sportive internaționale în elaborarea și aplicarea tuturor măsurilor adecvate în lupta împotriva dopajului în sport.

2. În acest scop, ele își susțin organizațiile sportive în clarificarea și reglementarea drepturilor, obligațiilor și respectivelor lor sarcini, în special punându-și de acord:

a) reglementările antidoping, pe baza regulamentelor adoptate de organizațiile sportive internaționale competente;

b) listele claselor farmacologice ale agenților de dopaj și metodelor de dopaj interzise, pe baza listelor adoptate de organizațiile sportive internaționale competente;

c) metodele de control antidoping;

d) procedurile disciplinare, cu aplicarea principiilor internațional recunoscute ale justiției naturale și garantarea respectării drepturilor fundamentale ale sportivilor asupra cărora planează vreo suspiciune; aceste principii sunt, în special, următoarele:

(i) organul de instruire trebuie să fie distinct de organul disciplinar;

(ii) acestor persoane li se acordă dreptul la un proces echitabil și dreptul de a fi asistate sau reprezentate;

(iii) este obligatorie existența unor dispoziții clare și practic aplicabile, care să permită recursul împotriva oricărei rezoluții date;

e) procedurile de sancționare efectivă a responsabililor, medicilor, veterinarilor, antrenorilor, lucrătorilor din fizioterapie și a altor persoane responsabile de sau complice la încălcări față de reglementările antidoping sau la abateri săvârșite de sportivi;

f) procedurile de recunoaștere mutuală a suspendărilor sau a altor sancțiuni impuse de alte organizații sportive în țara respectivă sau într-o altă țară.

3. Pe lângă acestea, părțile își încurajează organizațiile sportive:

a) să instituie, într-un număr suficient de mare pentru a fi eficiente, controale antidoping inopinate, nu numai în timpul competițiilor, ci și în orice moment propice în afara lor; aceste controale trebuie să fie făcute în mod echitabil pentru toți sportivii și să comporte teste aplicate și repetate, dacă este cazul, unor sportivi aleși la întâmplare;

b) să încheie cu organizațiile sportive din alte țări acorduri care să facă posibilă supunerea unui sportiv care se antrenează într-una din aceste țări la teste efectuate de o echipă autorizată de control antidoping în țara respectivă;

c) să clarifice și să pună de acord reglementările referitoare la acceptarea la probele sportive care includ criteriile antidoping;

d) să încurajeze participarea activă a sportivilor la lupta împotriva dopajului, dusă de organizațiile sportive internaționale;

e) să utilizeze pe scară largă și cu eficiență aparaturile existente în laboratoarele menționate la art. 5 și puse la dispoziția lor, în vederea analizei antidoping atât în timpul, cât și în afara competițiilor sportive;

f) să se preocupe de găsirea unor metode științifice de antrenament și să elaboreze principii directe destinate protejării sportivilor de orice vârstă, adaptate fiecărui sport în parte.

ART. 8

Cooperare internațională

1. Părțile cooperează strâns în domeniile intrate sub incidența prezentei convenții și încurajează o cooperare similară între propriile lor organizații sportive.

2. Părțile se angajează:

a) să încurajeze propriile lor organizații sportive în acțiunea de aplicare a dispozițiilor prezentei convenții în cadrul tuturor organizațiilor sportive internaționale la care acestea sunt afiliate, îndeosebi prin refuzul de a omologa recordurile mondiale sau regionale care nu sunt însoțite de rezultatele negative la testul antidoping autentificat;

b) să promoveze cooperarea dintre laboratoarele de control antidoping înființate sau care funcționează în conformitate cu prevederile art. 5;

c) să instituie o cooperare bi- și multilaterală între organismele, autoritățile și organizațiile lor competente, în scopul realizării, și pe plan internațional, a obiectivelor enunțate la art. 4 paragraful 1.

3. Părțile care dispun de laboratoare create sau care funcționează în conformitate cu criteriile stabilite la art. 5 se angajează să sprijine celelalte părți în dobândirea experienței, a competenței și a tehnicilor necesare în vederea creării propriilor lor laboratoare.

ART. 9

Comunicarea informațiilor

Fiecare parte transmite secretarului general al Consiliului European, într-una dintre limbile oficiale ale Consiliului European, toate informațiile pertinente privitoare la măsurile legislative sau de altă natură pe care aceasta le-a luat în scopul de a se conforma dispozițiilor prezentei convenții.

ART. 10

Grupe de control

1. În vederea respectării prevederilor prezentei convenții, a fost constituită o grupă de control.

2. În cadrul grupei de control, fiecare parte poate fi reprezentată printr-unul sau mai mulți delegați. Fiecare parte are dreptul la un vot.

3. Orice stat menționat la art. 14 paragraful 1, care nu este parte la prezenta convenție, poate fi reprezentat în grupa de control printr-un observator.

4. Grupa de control poate, în unanimitate, să invite orice stat nemembru al Consiliului Europei și care nu este parte la convenție, precum și orice organizație sportivă sau profesională interesată să își trimită un observator la una sau la mai multe ședințe ale sale.

5. Grupa de control este convocată de secretarul general. Prima sa ședință se va ține într-un termen optim ales și, în orice caz, la mai puțin de un an de la data intrării în vigoare a prezentei convenții. În continuare, ea se va reuni ori de câte ori va fi necesar, din inițiativa secretarului general sau a unei părți.

6. Majoritatea părților constituie cvorumul necesar pentru ca o ședință a grupei de control să poată avea loc.

7. Sub rezerva dispozițiilor prezentei convenții, grupa de control își stabilește regulamentul interior și îl adoptă prin consens.

ART. 11

1. Grupa de control este însărcinată să urmărească aplicarea prezentei convenții. Cu precădere, ea poate:

a) să revadă în mod permanent dispozițiile prezentei convenții și să examineze modificările ce ar putea fi necesare;

b) să aprobe lista și orice eventuală revizuire a claselor farmacologice ale agenților de dopaj și metodelor de dopaj interzise de organizațiile sportive internaționale competente, menționate la art. 2 paragrafele 1 și 2, și criteriile de acreditare a laboratoarelor, precum și orice eventuală revizuire adoptată de aceleași organizații menționate la art. 5 paragraful 1 a) și, de asemenea, să fixeze data intrării în vigoare a hotărârilor luate;

c) să organizeze consultații cu organizațiile sportive interesate;

d) să facă recomandări părților, referitoare la măsurile ce trebuie luate în scopul aplicării prezentei convenții;

e) să recomande măsurile corespunzătoare pentru a asigura informarea organizațiilor internaționale competente și a publicului cu privire la lucrările întreprinse în cadrul prezentei convenții;

f) să adreseze Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei recomandări referitoare la invitarea statelor nemembre ale Consiliului Europei de a adera la prezenta convenție;

g) să formuleze orice propunere vizând îmbunătățirea eficienței prezentei convenții.

2. În scopul îndeplinirii misiunii sale, grupa de control poate prevedea, din proprie inițiativă, întâlniri ale grupelor de experți.

ART. 12

În urma fiecărei ședințe, grupa de control transmite Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei un raport cu privire la lucrările sale și la modul de funcționare a convenției.

ART. 13

Amendamente la celelalte articole ale convenției

1. Amendamentele la articolele prezentei convenții pot fi propuse de către o parte, de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei sau de grupa de control.

2. Orice propunere de amendament este comunicată secretarului general al Consiliului Europei, statelor menționate la art. 14, precum și oricărui stat care a aderat sau a fost invitat să adere la prezenta convenție, în conformitate cu dispozițiile art. 16.

3. Orice amendament propus de o parte sau de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei este comunicat grupei de control cu cel puțin două luni înaintea ședinței în care acesta trebuie luat în studiu. Grupa de control supune Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei opinia sa privind amendamentul propus, dacă este cazul, în urma consultării organizațiilor sportive competente.

4. Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei studiază amendamentul propus, precum și orice opinie supusă de grupa de control și poate adopta amendamentul.

5. Textul oricărui amendament adoptat de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei în conformitate cu paragraful 4 prezentului articol este transmis spre acceptare părților.

6. Orice amendament adoptat în conformitate cu paragraful 4 al prezentului articol intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unui termen de o lună de la data la care toate părțile au informat Secretariatul general cu privire la acceptarea respectivului amendament.

Clauze finale

ART. 14

1. Prezenta convenție este deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei, celorlalte state-părți la Convenția culturală europeană și statelor nemembre participante la elaborarea prezentei convenții, care își pot exprima consimțământul de a deveni părți prin:

- a) semnare fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării; sau
- b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.

2. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.

ART. 15

1. Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de o lună de la data la care cinci state, dintre care cel puțin patru sunt membre ale Consiliului Europei, își vor fi exprimat consimțământul de a fi legate prin convenție, în conformitate cu dispozițiile art. 14.

2. În ceea ce privește orice stat care își va exprima ulterior consimțământul de a deveni parte la convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de o lună de la data semnării sau depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ART. 16

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europei va putea invita, în urma consultării părților, orice stat nemembru să adere la aceasta, printr-o hotărâre luată cu majoritatea prevăzută la art. 20 lit. d) din Statutul Consiliului Europei și cu unanimitatea statelor contractante cu drept de a face parte din comitet.

2. Pentru orice stat care aderă, convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de o lună de la data depunerii instrumentului său de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

ART. 17

1. Orice stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să desemneze teritoriului sau teritoriile pe care se va aplica prezenta convenție.

2. În orice moment ulterior, orice stat poate, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei convenții asupra oricărui alt teritoriu desemnat în declarație. În ceea ce privește acest teritoriu, convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de o lună de la data primirii numitei declarații de către secretarul general.

3. Orice declarație, formulată în baza celor două paragrafe precedente, va putea fi retractată, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, prin înștiințare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retractarea devine efectivă în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de 6 luni de la data primirii înștiințării de către Secretariatul general.

ART. 18

1. Orice parte poate denunța oricând prezenta convenție prin notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea devine efectivă în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de 6 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ART. 19

Secretarul general al Consiliului Europei notifică părților, celorlalte state membre ale Consiliului Europei, celorlalte state-părți la Convenția culturală europeană, statelor participante la elaborarea prezentei convenții și oricărui stat care a aderat la aceasta sau care a fost invitat să adere:

- a) orice semnare în conformitate cu art. 14;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, în conformitate cu art. 14 sau 16;

- c) oricare dată de intrare în vigoare a prezentei convenții, în conformitate cu art. 15 și 16;
- d) oricare informație transmisă în baza dispozițiilor art. 9;
- e) orice raport stabilit în baza dispozițiilor art. 12;
- f) orice propunere de amendament și orice amendament adoptat în conformitate cu art. 13 și data intrării în vigoare a acestui amendament;
- g) orice declarație formulată în baza dispozițiilor art. 17;
- h) orice notificare înaintată, în baza dispozițiilor art. 18, și data la care denunțarea devine efectivă;
- i) orice alt act, notificare sau comunicare, care se referă la prezenta convenție.

Drept pentru care, subsemnații, în mod legal autorizați în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Încheiată la Strasbourg la 16 noiembrie 1989, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica copii certificate conforme fiecăruia dintre statele membre ale Consiliului Europei, celorlalte părți la Convenția culturală europeană, statelor nemembre care au participat la elaborarea prezentei convenții și oricărui stat invitat să adere la aceasta.

ANEXA 1

LISTA DE REFERINȚĂ

a claselor farmacologice dopante și a metodelor de dopaj

I. Clase de agenți de dopaj

- A. Stimulente
- B. Narcotice
- C. Steroizi anabolizanți
- D. Beta-blocante
- E. Diuretice
- F. Hormoni peptidici și analogi

II. Metode de dopaj

- A. Dopaj sanguin
- B. Manipulări farmacologice, chimice sau fizice

III. Clase de substanțe supuse anumitor restricții

- A. Alcool
- B. Marijuana
- C. Anestezice locale
- D. Corticosteroizi

Exemple:

I. Clase de agenți de dopaj

- A. Stimulente
 - amfepramonă
 - amfetamină
 - amfetaminil
 - amifenazol
 - benzampfetamină
 - cafeină*)
 - cathină
 - clobenzorex
 - clorfetermină
 - clorprenalină
 - cocaină
 - cropropamidă (component al micorenului)
 - crotetamidă (component al micorenului)

- dimetilamfetamină
- efedrină
- etamivan
- etilamfetamină
- fencamfamină
- fendimetrazină
- fenetilină
- fenilpropanolamină
- fenmetrazină
- fenproporex
- fentermină
- furfenorex
- mefenorex
- metamfetamină
- metilefedrină
- metilfenidat
- metoxifenamină
- morazon
- niketamidă
- pemolină
- pentetrazol
- pipradol
- pirovaleron
- prolintan
- propilhexedrin
- stricnină

și substanțe înrudite

B. Narcotice analgezice

- alphaprodină
- anileridin
- buprenorfină
- codeină
- dextromoramid
- dextropropoxifen
- diamorfină (heroină)
- dihidrocodeină
- dipipanonă
- etilmorfină
- etoneptazină
- fenazocină
- levorfanol
- metadonă
- morfină
- nalbufină
- pentazocină
- petidină
- trimeperidină

și substanțe înrudite

C. Steroizi anabolizanți

- bolasteron
- boldenonă
- clostebol
- dehidroclormetiltestosteron
- fluoximesteron

- mesterolon
- metandienonă
- metenolon
- metiltestosteron
- nandrolon
- noretandrolon
- oxandrolon
- oximesteron
- oximetolon
- stanozolol
- testosteron**)

și substanțe înrudite

D. Beta-blocante

- acebutolol
- alprenolol
- atenolol
- labetalol
- metoprolol
- nadolol
- oxprenolol
- propranolol
- sotalol

și substanțe înrudite

E. Diuretice

- acetazolamidă
- amilorid
- bendroflumethiazidă
- benzthiazidă
- bumetanidă
- canrenonă
- clormerodrin
- clortalidon
- diclofenamidă
- acid etacrinic
- furosemid
- hidroclorthiazidă
- mersalil
- spironolactonă
- triamteren

și substanțe înrudite

F. Hormoni peptidici și analogi

- chorionic Gonadotrophin (HCG - gonadotropină chorionică umană)
- corticotropină (ACTH)
- hormoni de creștere (HCG, somatotropină)

II. Metode de dopaj

A. Dopaj sanguin

B. Manipulări farmacologice, chimice sau fizice

III. Clase de substanțe supuse anumitor restricții

A. Alcool

B. Marijuana

C. Anestezice locale

D. Corticosteroizi

NOTĂ:

Lista de mai sus reprezintă lista claselor de substanțe dopante și a metodelor de dopaj, adoptată de către Comitetul Internațional Olimpic în luna aprilie 1989.

*) Pentru cafeină, un eșantion se va considera pozitiv în cazul în care concentrația în urină depășește 12 mcg/ml.

**) Pentru testosteron se consideră pozitiv când raportul testosteron/epitestosteron este mai mare de 6.
